

Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk

Parochie Sint-Odulphus van Brabant

APRIL 2020

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Zeldzaam, Nico Jansen....

“Met geen pen te beschrijven.....” stond in een artikel in Streekbelangen (1951) waarin een interview was opgenomen met Nico Jansen. En deze zin, deze woorden zijn nog altijd van toepassing voor de enorme hoeveelheid aan activiteiten en werkzaamheden, ervaringen en daadkracht, die Nico in zijn leven heeft meegemaakt! En ook kan de uitspraak toegeschreven worden aan de vele verhalen die Nico vertelt aan de tafel in de gezellige huiskamer in de St. Jorisstraat. De reden van het bezoek aan hem is het feit dat hij 50 jaar lang collectant was in de Petruskerk/Basiliek. Dit is en blijft een memorabel gegeven, zeker voor wat betreft de verschillende pastoors die hij heeft meegemaakt en de veranderingen in de kerk rond het aantal kerkgangers op zaterdagavonden en zondagochtenden. Nico is destijds, in 1969, gevraagd door Janus Kemps om te collecteren in de kerk. Hij kan daar nog altijd vele brieven en schema's van laten zien, zoals van de indeling van collectanten in de eerste jaren van zijn taak. Al de mannen en vrouwen die op de lijst staan van toen, 2 per mis,

compleet met reservecollectanten, zijn inmiddels overleden.

Nico vertelt over de eerste jaren, dat hij met koperen bakken liep in de kerk, die alsmaar zwaarder werden. De koperen bakken met rood fluweel herinnert hij zich nog heel goed. Net als de stokken met fluwelen zakken waarmee hij daarna rondging in de kerk, en die hij voor iedere kerkganger hield, zoals dat toen gebruikelijk was. Later kwamen de mandjes, en

die werden in de banken doorgegeven. Soms werden die mandjes zo zwaar dat hij er met 6 stuks door liep naar het altaar en dan terugging om de andere mandjes op te halen. Op de vraag of hij wel eens aparte dingen vond in de collectezakken en -mandjes, antwoordt Nico dat hij vaak vreemde munten zag, en één keer een aardappelschilmesje.

Nico weet nog van het pachten van zitplaatsen in een aantal banken in het middenschip van de kerk, van het verschil tussen industriëlen en boeren, en hun al of niet redelijke kerkbijdragen. Zijn ouders hebben nog op de '1-cent stoelen' gezeten, en uit die tijd, de oorlogsjaren, weet hij ook nog van het scheiden van de vrouwen en de mannen in de kerk. Maar die periode heeft Nico als collectant niet meegemaakt, maar hij weet het nog van de keren dat hij logeerde bij zijn ouders

toen hij in Weert op school/pensionaat zat. Hij herinnert zich nog wel heel goed dat er stoelen naast het altaar stonden. De 80-er jaren waren volgens Nico heel drukke tijden in de kerk. De koster van toen hadden hun handen vol. Nico heeft van die periode en van de tijd ervoor en erna een grote hoeveelheid aan artikelen, brieven, foto's bewaard. Hij vindt het heel bijzonder dat de kerk er nog staat, gezien de vernieling in de oorlog, en hij is heel trots op het feit dat de kerk tot basiliek is gepromoveerd. De hele verbouwing tussen 2009 en 2012 heeft hij intens gevolgd en ook daarvan heeft hij mappen vol krantenknipsels in zijn werkkamer. Die werkkamer..... het is een ruimte met onvoorstelbaar veel mappen, foto's, medailles, voorwerpen van het leven, werk en ongelooflijk veel activiteiten van Nico! Hij laat tijdens het gesprek een aantal van die mappen zien, en dan duizelt het aan beelden en verhalen. Over zijn werkzaamheden bij het kadaster, zijn verantwoordelijkheden en taken in de gemeenteraad, zijn bezoeken aan andere gemeenteraden en het Provinciehuis, zijn dienstjaren in het leger, zijn lidmaatschap van het CNV, zijn bestuurstaken in allerlei verenigingen, zijn hobby's als

muzikant (accordeonist) bij het Seniorenorkest Oirschot, zijn contact met Cor en Riky van de Nieuwenhuysen, etc. En dan zijn er nog de vele, vele herinneringen van Nico als oprichter van de Nاكلank, bestuurslid van de bibliotheek, Heemkunde, etc. Nico bezit een schat aan foto's van allerlei gebeurtenissen in Oirschot, van de bouw van de Miekeokse brug, tot het

plaatsen van de siersteen met tekst van Willem Iven in het nieuwe gemeentehuis. Nico heeft een goed contact gehad met burgemeesters als Steger, Sanders en Speetjens en hij kan talloze anekdotes daarover vertellen. Bijzonder zijn Nico's herinneringen aan zijn schooljaren (ULO) in Weert.

Nico zat in het pensionaat van het Instituut van de Broeders van St. Louis, en ook van die tijd heeft hij een heel dik album met foto's, rekeningen van het schoolgeld dat zijn ouders moesten betalen, namen van zijn medestudenten, ansichtkaarten die hij ontving én rapporten van de schoolvakken van toen.

Opvallend zijn daarbij de vele goede punten, zevens en achten, maar vooral de goede punten voor godsdienstleer: negens en tienens! Nico is zichtbaar heel trots en dankbaar voor de

mooie jaren in Weert, en voor de reünies van de school, zoals de laatste in 1994. In het internaat en op school in Weert heette hij Casper, omdat de broeders dat een mooiere naam vonden dan 'Nico'. Deze naam, Nico, komt van Nicasius, een naam die in de familie vaak voorkwam, en ook de tweede naam is van één van zijn kleinkinderen.

Dan komt er nóg een prachtig album op tafel, en wel van de 85ste verjaardag van Nelleke en de 90-ste verjaardag van Nico. N.a.v. dit laatstgenoemde feest, op 15 december 2019, heeft de familie van Nico en Nelleke een kleurrijk boek gemaakt vol met foto's van beide verjaardagen en alle festiviteiten. In het boek is ook de speech opgenomen van pastoor Spijkers, op 15 december in de basiliek. Waar hij Nico vergeelijkt met Petrus: een 'kei' van een vent, een rots, waar de parochie op kon bouwen, 50 jaren lang. Nico was er altijd, zei de pastoor, en hij bedankte hem daarvoor hartelijk, met het

aanbieden van een Petrusbeeld. Voor Nico is dit album met al de foto's van de beide feesten goud waard! Dat zijn ook de foto's van zijn gezin, die in zijn werkkamer een belangrijke plaats innemen.

In de gang in het huis van Nico en Nelleke hangt een grote foto van hen beiden tijdens hun huwelijksdag op 17 september 1957. Deze foto heeft dienstgedaan als 'receptieboek' bij hun gouden huwelijksfeest in 2007, en op de trouwjapon van Nelleke staan ruim 100 handtekeningen van de gasten van die dag. Nico vertelt er met grote trots over, zoals hij dat ook doet met alles wat hij in zijn zeer actieve leven heeft mogen meemaken. 'Met geen pen te beschrijven'..... zó veel! En als parochie zijn wij trots dat Nico een gouden collectant mocht worden.

Dat is zeldzaam te noemen, net als de speciale mens die Nico Jansen is. Chapeau! Christianne van de Wal

Mens, waar ben je?

Deze vraag stelde de Schepper aan Adam en Eva, nadat ze van de boom van kennis van goed en kwaad hadden gegeten en zich uit angst verstopt hadden. God roept hen ter verantwoording voor het minachten van zijn schepping en voor de schade die ze hebben toegebracht, door zich alles toe te willen eigenen.

Zo bezien klinkt de vraag "mens, waar ben je?" hartstikke actueel. We leven in een wereld waarin het tempo van het kapen van tropisch regenwoud alleen maar opgevoerd wordt, ook al weten we dat het verkeerd is. We bevullen de rivieren, zeeën en oceanen met tonnen plastic zwerfafval per dag en met onze fossiele brandstoffen zijn we verantwoordelijk voor de klimaatverandering, die ons voor een onzekere toekomst stelt.

Het is een hoopvol teken, dat steeds meer mensen zich bewust worden van hun eigen verantwoordelijkheid in de ecologische crisis. De vraag "mens, waar ben je?" wordt door meer en meer mensen ter harte genomen als een moreel appèl. De aarde is niet van ons; wij zijn van de aarde en de schepping bestaat niet uit een verzameling objecten waar we munt uit kunnen slaan, maar uit medeschepselen. Uit broeders en zusters, om het met de woorden van Franciscus van Assisi te zeggen. We zijn ons steeds meer bewust aan het worden dat onze welvaart niet bepaald wordt door geld. Geld is slechts een ruilmiddel. De échte welvaart bestaat uit gezonde rivieren en zeeën, schone lucht om in te ademen, en een bodem die niet vergiftigd en overbemest wordt. Daarom zijn er steeds meer mensen die kritisch kijken naar hun vleesconsumptie, energieverbruik en boodschappenlijstje. Zij beseffen dat er

iets moet veranderen en dat we daar allemaal onze verantwoordelijkheid in hebben.

"Mens, waar ben je?" is ook de titel van het hongerdoek, wat in de opgang naar Pasen in de kerk hangt. Het is gemaakt door de Duitse kunstenaar Uwe Appold. Hebt u het al gezien? Het doek is rijk aan betekenis. Het gaat over de verbondenheid met de schepping, de wereld die in onbalans is geraakt door onze wijze van produceren en consumeren, maar ook over hoop op een leefbare toekomst als we werkelijk volgingen durven zijn van Christus en onze levenswijze, inclusief onze manier van produceren en consumeren, afstemmen op zijn boodschap. Het hongerdoek is tot en met Palmzondag in de kerk te zien. Ook liggen er in de kerk afbeeldingen van op A4-formaat, met op de achterkant een uitvoerige beschrijving.

Laudato Si' Week: 16-23 mei

Vijf jaar na het verschijnen van encycliek Laudato Si' van paus Franciscus, over de zorg voor ons gemeenschappelijk huis, de aarde, roept de paus een Laudato Si' -week uit van 16-23 mei. Het is een week waarin we onze verantwoordelijkheid voor de aarde extra en wereldwijd onder de aandacht kunnen brengen. De werkgroep 'Groene Kerk' van de Odulphus van Brabantparochie bekijkt momenteel hoe we dit in onze eigen gemeenschap kunnen doen. Overigens kan deze werkgroep heel goed versterking gebruiken. Gaat de zorg voor de aarde u aan het hart en zou u hier, samen met enkele andere gemotiveerde mensen, op lokaal niveau iets mee willen doen?

Neem dan gerust contact op met pastor Wilfred van Nunen, tel. 0499 571250 of pastorvannunen@odulphusvanbrabant.nl

Actie Kerkbalans 2020

Weer een groot succes!

Afgelopen maanden hebben we weer de Actie Kerkbalans gehouden in onze parochie. Velen hebben hiermee onze geloofsgemeenschap weer gesteund, en daarmee onze erediensten, de vele activiteiten en onze prachtige Petrusbasiliek. Hartelijk bedankt hiervoor. Ook bedanken we graag onze vrijwilligers, de contactpersonen die voor de bezorging en het ophalen van de Kerkbalans-enveloppen

gezorgd hebben. Zonder hen zou de Actie Kerkbalans niet mogelijk zijn geweest.

Mocht u de Actie Kerkbalans gemist hebben, kijk dan eens op onze website www.kerkbalansoirschot.nl. Daar kunt u ook via iDEAL direct een bijdrage doen.

Dat kan natuurlijk ook direct op onze bankrekening, NL51 RABO 01388 054 58, ten name van Parochie St. Odulphus van Brabant te Oirschot (locatie Oirschot).
Team Kerkbalans."

Een bloemetje voor wie het nodig heeft

Namens de R.K. Geloofsgemeenschap van Oirschot en Spoordonk brengt de bezoekgroep op Witte Donderdag, dit jaar op 9 april, paasbloemstukjes naar parochianen die verblijven in een verpleeghuis, flankerend beleid of revalidatiecentrum in de regio.

Om zeker niemand te vergeten vragen wij: heeft u een partner, familielid of vriend(in) in een verpleeghuis, flankerend beleid of revalidatiecentrum die we een paasbloemstukje kunnen brengen?

Als dat het geval is laat het ons dan a.u.b. even weten.

U kunt dit doorgeven t/m zaterdag 4 april aan:
Annelies van de Ven,
Coördinator bezoekgroep Oirschot
Tel: 0499-57 60 72 of 06-53 33 46 48
anneliesvandeven@hetnet.nl

Inleveren kopij

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk **2 juni** a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad;
of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl

Familieberichten

DOPELINGEN OIRSCHOT en SPOORDONK

01 december 2019
Rein van Loo.

15 december:
Stef van den Boogaart

29 december
Janne Vriens

29 december:
Kaj Vriens

12 januari 2020:
Jolien Franken

19 januari:
Julius Spijkers

26 januari:
Zef van de Wal

09 februari
Marie Smits.

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

13-11-2019 Emmy van de Ven, 88 jaar echtgenote van Victor Verweij

Emmy was een veelzijdige vrouw. Ze hield van haar man, kinderen en kleinkinderen. Ze verlangde naar de zee. Ze was gevoelig, met grote belangstelling voor kunst en geschiedenis. Ze las veel. Rome was haar lievelingsstad, waar ze vele malen geweest is. Altijd stond ze klaar voor haar naasten. Ze laat een ware leegte achter.

13-11-2019 Toon Kemps, 73 jaar weduwnaar van Helma Leenen

Toon was een man vol liefde voor zijn zoon en dochters. Een lieve opa voor de kleinkinderen. Hij gaf zijn gezin een thuis vol liefde en geborgenheid. Het samenzijn was heel belangrijk. Hij had humor en stond klaar voor iedereen die zijn hulp kon gebruiken. Na een onomkeerbare ziekte is hij uit ons midden heengegaan.

21-11-2019 Riek van de Loo, 92 jaar weduwe van Jan van Gestel

Riek kwam oorspronkelijk uit Best, na haar trouwen kwam ze in Oirschot wonen. Ze kregen een gezin met 5 kinderen. Riek was dagelijks bezig met de zorg voor de kinderen en het huishouden. In de schaarse vrije tijd gingen ze er samen op uit naar de speeltuin of de bossen. Nadat de kinderen uit huis waren kwam er meer tijd om te gaan fietsen en op vakantie te gaan. Ook de bedevaarten naar Lourdes maakten diepe indruk. Toen haar man overleed volgde er een zware tijd voor haar. Vanuit Spoordonk waren ze naar Oirschot verhuisd en was ze trots op het mooie huis met grote tuin.

Ze was trots op de klein- en achterkleinkinderen die ze vol belangstelling volgde. Ze had veel steun van haar zoon Jan, die dagelijks na zijn werk op bezoek kwam. Toen haar gezondheid en geheugen minder werd, heeft ze de overstap naar St. Joris genomen. Daar is ze na een liefdevolle verzorging rustig ingeslapen.

18-12-2019 Ad van de Kerkhof, 72 jaar echtgenoot van Leny van Beers

Ad was vroeger te vinden in de bossen en vennen van Kampina in Boxtel. Later in de tuin aan de Nieuwstraat in Oirschot.

Op de fiets naar zijn werk in Boxtel of op de racefiets door het Brabantse land. Wandelend met broers en zussen.

De natuur en het buiten zijn, vormden een rode draad door zijn leven. Zijn gezin, familie, vrienden en collega's hebben altijd een belangrijke rol gespeeld in het leven van Ad. Hij genoot van gezelschap. Tijd voor elkaar met een drankje erbij. Hij was een lieve echtgenoot, een trotse vader en een betrokken en sterke opa. Hij was blij met familie en vrienden, die hem steeds trouw bleven bezoeken en hem eventjes een mooi moment bezorgden.

28-12-2019 Piet Bosmans, 91 jaar weduwnaar van Cato van Antwerpen

Piet was een goede man en vader. Vol van zorgen voor zijn gezin. Na het overlijden van zijn vrouw verhuisde hij naar een aanleunwoning bij St. Joris. Hij kon moeilijk alleen zijn, dus kreeg hij een vriendschapsband met Engela. Samen hebben ze nog van het leven genoten. Als opa was hij gek op zijn kleinkinderen en leefde met hen mee. Toen zijn gezondheid minder werd en hij niet meer kon fietsen en wandelen, werd zijn wereld klein en verlangde hij naar de dood. Nu is hij weer verenigd met zijn vrouw.

**04-01-2020 Anneke van Cuyk, 97 jaar
weduwe van Joop Stolk**

Anneke is geboren in Oirschot in het café van haar opa en oma. Naast het café bouwde haar vader een huis met winkel en werkplaats. Er volgden daar nog meer kinderen.

Anneke hield van de hof met bankjes, paadjes en een brug die door haar man gebouwd was.

Veel groenten werden geweekt. Zij trouwden en kregen een gezin met 2 kinderen en woonden op verschillende adressen in Nederland, tot ze in Eindhoven kwamen wonen en bijna “thuis” waren. Haar kinderen en kleinkinderen zijn gek op oma “moesje”. Anneke had altijd een vriendelijk woord en was altijd bereid om iedereen te helpen. Op de leeftijd van bijna 98 jaar is ze terug in Oirschot waar haar man, vader en moeder haar opwachten in het familiegraf.

06-01-2020 Jo van den Bors, 85 jaar

Jo woonde in het ouderlijk huis bij het gezin van haar zus Lies. Ze zorgde mee voor het huishouden en de kinderen. Ze werd geboren met epilepsie en dat heeft haar leven getekend maar ze klaagde nooit. Ze was een eenvoudige vrouw en hield van het leven in en rondom het huis. Samen met Zuidzorg heeft Lies haar tot het laatst bijgestaan. Na een paar keer gevallen te zijn en een longontsteking is zij rustig heengegaan.

**07-01-2020 Regina de Kok, 81 jaar
echtgenote van Jos van Gils**

Regina was een lieve vrouw en moeder, iedereen had veel met haar op. Ze was een belangstellende oma. Ze was een bescheiden vrouw en stelde zich niet graag op de voorgrond. Altijd stond ze voor anderen klaar en was behulpzaam met het inbinden van een boek of het behangen van een kamer.

Ze was meelevend en voelde in stilte de pijnen en zorgen van anderen. Nooit heeft ze iemand willen belasten met haar eigen tegenslagen en verdriet. Ze was een krachtige vrouw. Haar wens was om in de nabijheid van haar tweelingzus begraven te worden.

**11-01-2020 Cisca Liebrechts, 93 jaar
weduwe van Jan van Beek**

Cisca was een zachtmoedige, eenvoudige vrouw. Een trotse moeder en oma. De verbondenheid van het gezin vond ze heel belangrijk, ook al waren er wel eens misverstanden. Ze hield van de natuur en fietste met haar man regelmatig naar de H. Eik. Na ziekenhuisopname en verblijf in het ‘bijna thuis huis’ is ze in huize St. Joris overleden.

18-01-2020 Janus Hoosemans, 91 jaar

Janus was een markante, dorpse mens van weinig woorden en een hart van goud. Hij genoot van de hof die hij altijd piekfijn bijhield en de zorg voor zijn dieren. Hij was eenvoudig en gelukkig met zijn zinvolle manier van leven. Na het overlijden van zijn zus en broers, waar voor hij mantelzorger was, was hij wel alleen maar niet eenzaam.

Hij was geliefd in de buurt en werd bijgestaan door vooral Karel, Marie-Louise en Leonie. Hij was een trouwe parochiaan en hielp mee met het onderhoud van de pastorietuin en het kerkhof. Hij keek uit naar het zondagse autoritje met Karel naar de H. Eik en de oude Spoordonkse buurt met onderweg een kopje koffie met gebak. Op zijn 91ste verjaardag heeft hij genoten van de vele visites. Hij heeft een goed besteed leven gehad in al zijn eenvoud.

**18-01-2020 Hans Megens, 63 jaar
partner van Estella Kamphuis**

Hans was een positieve man en vader. Hij was grappig, betrouwbaar, gezellig en altijd bereid om te helpen. Samen met Estella maakte hij vele reizen. Met zijn kinderen had hij een goede band. Als opa was hij altijd belangstellend en trots. Samen met hen genoot hij van het vissen en hij was een juichende supporter langs het voetbalveld als een kleinzoon scoorde. Hij was ruim 25 jaar lid van gilde St. Sebastiaan. Op de feestdag van het gilde is hij heel onverwachts overleden.

**23-01-2020 Katrien Mercx, 46 jaar
echtgenote van Joost Smetsers**

Katrien was een fantastische vrouw en moeder. Ze betekende veel voor haar familie en vriendinnen. Ze vond het geweldig om er voor elkaar te zijn en hield van gezelligheid met mensen om haar heen. Ze was zorgzaam en wist van kleine dingen te genieten, zoals het samen in de tuin zitten met het zicht op de toren. Ze had aandacht en interesse voor iedereen. Ze was sportief en een fanatieke hockey-coach. Ze was creatief en gaf workshops. Er hing altijd een eigen gemaakte krans op haar voordeur. Ze werd getroffen door een ongeneeslijke ziekte, die ze bewonderenswaardig gedragen heeft. Haar man en kinderen zijn trots op haar en blijven haar vol warmte herinneren.

**31-01-2020 Anny Berkers, 91 jaar
weduwe van Sjef Corstiaans
eerder weduwe van Leo van de Wijdeven**

Anny was een fijne vrouw. Met haar eerste man kreeg ze zes kinderen. Door zijn vroege overlijden kwam ze alleen te staan voor de opvoeding van de kinderen tot ze volwassen waren en ieder zijn eigen weg ging. Later ontmoette zij Sjef en trouwde met hem. Ze was het middelpunt van de familie en beide families konden goed met elkaar overweg. Toen haar gezondheid minder werd en ook haar tweede man was overleden, verhuisde ze naar St. Joris, waar ze een liefdevolle verzorging genoot. Vrij onverwacht is ze van ons heengegaan.

11-02-2020 Jo Peeters, 89 jaar

Jo was een eenvoudige, zorgzame vrouw. Haar leven stond in het teken van dienstbaarheid. Ze was als een tweede moeder in het gezin van v.d. Boomen. Ook voor familie en vrienden was ze een rots in de branding. In de buurt was ze een graag geziene persoon. Toen haar ogen achteruitgingen en ze slecht ter been werd, had ze hulp nodig. Die kreeg ze van haar nichtjes. Na opnames in het ziekenhuis en verpleeghuis, verhuisde ze naar St. Joris. Daar werd ze liefdevol verpleegd en is ze rustig ingeslapen.

**16-2-2020 Hanneke de Brouwer, 89 jaar
echtgenote van Piet Swaans**

Hanneke was een opgewekte vrouw en moeder. Ze was trots op haar grote gezin. Ze was zorgzaam en krachtig. Ze hield van het huishouden en de volkstuin. Ze was gastvrij, hield van familiefeesten en het fietsen in de vrije natuur. Met haar kleinkinderen deed ze graag spelletjes. Ze waren altijd welkom. Ze werd in het ziekenhuis opgenomen voor een hartoperatie, daarna ging haar gezondheid achteruit. Na het ontvangen van het sacrament der zieken is ze rustig ingeslapen. Haar kinderen en familie zijn dankbaar dat ze zo lang in hun midden heeft mogen zijn.